

ΑΠΟ ΤΑ ΡΕΣΙΤΑΛ

ΜΑΔΥΤΗΝΟΣ.Ο παλιός

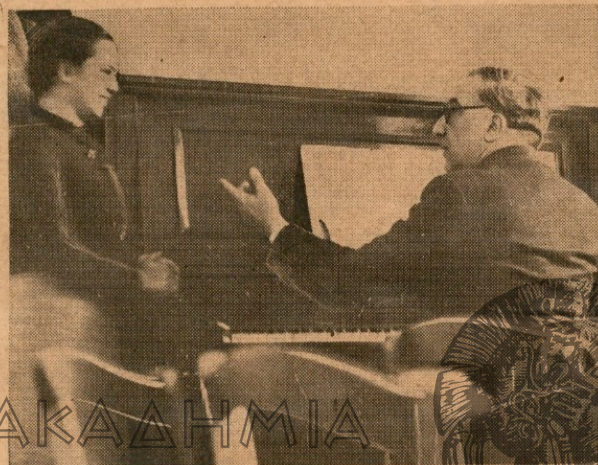
Αθ. 69.1937

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ

Μουσική Γεωγραφία

Ένας καλλιτέχνης αληθινά μεγάλου στύλ. Ίδεώδης Ισορροπηση ανάμεσα σε μία ξέχειλη από λεπτό λυρικό αίσθημα ψυχή, και μία πολύπειρη και πλατεία ωραιοποιημένη αισθητική αντίληψη, που ξέρει να κυβερνά και να επιβάλλει έκτελέσεις μεγάλες και υποδειγματικές. Ο ήχος του, ένα ανεκτίμητο προϊόν του θείου

πλούτου καλλιτέχνη τόνου ενόχνη δράσης, ώστε να άλληλοεκμηδενίζονται — αν μου επιτρέπεται η έκφραση — αφίνοντας στον άκροατή να καρπώνεται απερίσπαστος από κάθε μονομερή παρατήρηση εκείνο που λέγεται μουσική συγκίνηση και αισθητική πνευματική απόλαυση. Στή μνήμη των λίγων δυστυχώς α-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ο κ. ΤΡΙΑΝΤΑΥΜΟΥ ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΗΣ ΑΙΔΑΣΚΑΣΙΑΣ

έκλεινου δώρου που λέγεται ταλέντο, και μίας τεχνικής που δεν γνωρίζει όδρια, έχει την πλαστικότητα να αναδημιουργεί και να θερμαίνει κάθε φόρμα, πυργώνοντας το ανάλογο αρχιτεκτονικό σχήμα με τον απόλυτον εκείνο σεβασμό που χαρακτηρίζει όλους τους φτιασμένους, αλλά και εμπνευσμένους καλλιτέχνες. Τίποτα τό εξεζητημένο, τό αμφίβολο, τό όχι γερά συγκροτημένο στο παίξιμό του. Τό χρώμα, ό ρυθμός, ή τεχνική, έχουν στο παίξιμό του λαμ-

κροατών του Καλλιμάχου να μπορούν αξέχαστες οι έρμηνείες που μας έδωσε στο πλουσιώτατο από κάθε άποψη ρεσιτάλ του της Ιεράτης. Πρέπει να σημειώσω ιδιαίτερα τον απaráμμιλλα καλλιτεχνικό τρόπο με τον όποιον ό κ. Σ. Φαραντάτος συνώδευσε τον κ. Καλλιμάχο. Τό κοινό έχειροκρότησε με αληθινόν και δίκαιον ένθουσιασμό και τούς δυό καλλιτέχνες.

Μ. Σ.

ΦΛΑΟΥΤΟ

ΕΛ. Β. 13/1937
Ο Έλληνοαμερικανός καλλιτέχνης κ. Λάμπρος Καλλιμάχος έφυγε και αυτή την ώρα ταξιδεύει στον ώκεανό θ' αντικρύση σε λίγες ημέρες τό άγαλμα της Έλευθερίας που είνε στην είσοδο του λιμένος της Νέας Υόρκης και σπαράσσεται τούς μεταβαίνοντας στην Αμερική. Έφυγε και μάς άφησε την γοητευτική άνάμνηση της τέχνης του με τό φλάουτο, μάς άφησε εκείνη την γλυκερά επλωνένια του Μπάχ που είνε ένας όρνος στον έρωτα.

Αλλά δεν είνε μονάχα ή τέχνη του που τον έκαμε άμυπητό στος Αθήνας. Είνε και ή προθυμία του, ή ευγενική προσφορά του στο Ώδείο Αθηνών, τά μαθήματα που έδωσε στους τελειοφοίτους και στους φιλαρμόνιστες για τό μουσικό όργανο που έχει πενήνταχαρα την ιστορία του με τον Άρκαδικό Πάνα. 1937
Ο άρχαίος αυλός, που άντήχησε στην αρχαιότητα και έχει θεοποιηθή, πήρε μία έξελιξη άνάμεσα στους αιώνες έξαιρετική, αλλά έμεινε πάντα για τούς έξαιρετικούς και ευαίσθητους ανθρώπους, σαν ένα είδος πολυτελείας για τούς προνομιούχους. Ο μάεστρος μας κ. Μητρόπουλος, που και σ'αύτ' ταξιδεύει για την Αμερική, μούλεγε μετά την συνάντια του κ. Καλλιμάχου ότι έγνώρισε όλον τον κόσμο, περίπου, και δεν έγνώρισε παρά τρεις μονάχα φιλαρμόνιστες, αξίους του όνόματός των, τον Καλλιμάχο, που είνε φαινόμενο, και δύο Γάλλους.

Κ' αλήθεια, δύσκολο μουσικό όργανο, και δυσκολότερα να βρεθούν άνθρωποι να τό κάμουν με τούς ήχους του χαρά του κόσμου. Στή Σμύρνη, θυμούμαι, ήταν ένας περίφημος μουσικός με μουσική παιδεία από τον πατέρα του, τον γνωστό σ' όλη την Ανατολή Γκιουζεπάκη, περίφημος και γοητευτικός και στο ελάουτο, ό Βίκτωρ Καλλέγισ. Στά 1920 έφθασε στην Σμύρνη ό καθηγητής και καλλιτέχνης κ. Κίμων Τριανταύμου με την εξαιρετική καλλιτεχνία του τραγουδιού κ. Μάγγη Καρατζά. Αιτήγγειλαν ότι έδωσαν μία συναυλία στο μεγάλο θέατρο της προκυμαίας. Στό πρόγραμμα τον είχαν και ένα μέλος από την Αλυσία που τό τραγουδία τό συνοδεύει τό ελάουτο. Ο Βίκτωρ Καλλέγισ όμως ήταν βαρειά άρρωστος. Με όλα ταύτα ή τέχνη με την θεία πύλη της τον άνέλασε για λίγες ώρες, πήρε τ'αυτόν στη θέαση και βγήκε στην σκηνή την καλλιτεχνία, εύδυτης όπως ή τέχνη, κι έσυνώδευσε την κ. Καρατζά στο ύπερογο τραγουδι της. Ο ένθουσιασμός του κόσμου για τό φλάουτο και τό τραγουδι έέπασε σε δύλλα χειροκροτήματων. Μά ήταν και τό κόκκειο άσμα του συμπαθητικού και μεγάλου καλλιτέχνη.

Γιά τό φλάουτο δεν χρειάζεται μονάχα ή γνώσις της μουσικής. Χρειάζονται και προνομιούχα χείλη, δάκτυλα και πνόμονες. Και ό κ. Καλλιμάχος έχει αυτά τά θεία δώρα σε βαθμό θαυμαστό. Τά μαθήματα που έδωσε στο Ώδείο Αθηνών άνέζησαν τό φλάουτο και του έδωσαν μία νέα σημασία, τ'έφεραν στην πρώτη γραμμή των μουσικών όργάνων. Η συναυλία με έργα του Μπάχ στην αίθουσα του Ώδείου Αθηνών, μία ήμερα που της άνασώσεως του κ. Καλλιμάχου, ή συνοδεία με πολλά άλλα γλυκόχη όργανα, όπως τό ελάουτο, την από την καλλιτεχνία κ. Σπέκνερ-Γεωργιάδη, απέδειξε πόσο μπορεί να κυριαρχήση τό φλάουτο άνάμεσα στα άλλα μεγάλων μουσικών όργάνων.

Τό συμβούλιο του Ώδείου Αθηνών έέλεγεσε δι' έγγράφου του θεούς εύχαριστίας, όπως και ό διευθυντής του κ. Οικονομίδης, προς τον κ. Καλλιμάχο για την ευγενική προσφορά του, για τά ύπερογα καλλιτεχνικά αίσθητά του. Οι Έλληνες φιλαρμόνιστες, επαγγελματίες και έρασιτέχνες, συγκεντρώμενοι στο σταθμό με τον καθηγητή των του Ώδείου κ. Ζαργάνη, τον άπεχαιρέτησαν με ένγνωμοσύνη. Τό φλάουτο είχε δημιουργήση μία καλλιτεχνική άγάπη αλησμόνητη.

Μιχ. Ροδάς

Ο Καλλιμάχος εις
την Αμερικην == 11/4/8

Ο Καλλιμάχος, ὁ διδάσκαλος Ἑλλην φλαουτίστας, θριαμβεῖ εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Μετὰ τὸ Παρίσι, τὸ Βερολίνον, τὸ Λονδίνον, τὴν Βιέννην, ἐκλήθη εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου ἔδωκε σειράν συναυλιῶν εἰς Νέαν Ὑόρκην, Σικάγον, Βοστώνην, Μινεάπολιν κλπ. Ἡ κριτικὴ σύσσωμος τὸν ἀνακηρύσσει ὡς τὸν σύγχρονον Παγκρατὶ τοῦ ὄργανου του. Χωρὶς καμμίαν ἐπιφύλαξιν ἡ ἀμερικανικὴ κοινὴ ἀποφασίζει, ὅτι ὁ Καλλιμάχος εἶναι ἕνας μουσικὸς εἰς τὸ εἶδος τοῦ καλλιτέχνης, μὲ τάλαντον ἀλλὰ καὶ βαθεῖαν μόρφωσιν, σπανίαν διὰ τὴν ἡλικίαν του. Εἰς τὸ «Κάμεζον Χώλ» τῆς Νέας Ὑόρκης ὅπου ἔδωκε ρεσιτὰ τὸ κοινὸν πρὸς ἀνῆλθον εἰς πολλὰς χιλιάδας, τοῦ ἐπεφύλαξεν ἐνθουσιώδη ὁποδοχὴν καὶ τὸν ἠγάγασε μετὰ ἑνα μουσικώτατον καὶ ἐξαντλητικὸν πρόγραμμα νὰ παίξῃ τέσσαρα κομμάτια ἐκτὸς προγράμματος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ